

ΦΡΕΙΔΕΡ. ΚΑΙ Η ΕΝ ΒΕΡΟΛ. ΑΚΑΔΗΜ.

Φρειδερίκος Β'. ὁ Μέγας, βασιλεὺς τῆς Πρωσίας, εἶχε μεγίστην κλίσιν εἰς τὸ συγγράφειν, καὶ ὅσον μάλιστα ἔβλεπεν ὅτι τὰ πονήματά του ἐθαυμάζοντο καὶ ἐπῆνοῦντο ὑπὸ τῆς ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδημίας. Θέλων ὁμῶς νὰ πληροφορηθῇ ἂν οἱ πρὸς αὐτὸν διδόμενοι ἔπαινοι ἦσαν εἰλικρινεῖς, ἔστειλε μίαν τῶν ἡμερῶν σύγγραμμά τι εἰς αὐτὴν ἄνωνύμως. Ἀλλ' ἡ Ακαδημία μὴ γνωρίζουσα τὸν συγγραφέα, οὐ μόνον δὲν ἔδειξε τινὰ ὑπόληψιν πρὸς αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ τὸ κατεφρόνησε μάλιστα. " Πολλὰ καλὰ λοιπὸν, ἐφώναζεν ὁ βασιλεὺς, ἐννόησα ὅτι οἱ ἔπαινοι καὶ αἱ εὐφημιαί τῶν ἀνθρώπων τούτων, ἐδίδοντο εἰς τὸν Βασιλέα καὶ οὐχὶ εἰς τὸν Συγγραφέα. " Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὠμίλει πάντοτε καταφρονητικῶς περὶ τῆς ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδημίας.

Η ΓΑΣΤΡΙΜΑΡΓΙΑ ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ.

Μετὰ τὸν δεύτερον Καρχηδονικὸν πόλεμον ἐκυρίευσεν τόση λιχνεία καὶ γαστριμαργία εἰς τὴν Ῥώμην, ὥστε κατὰ τὸν Πλαῦτον ἐμίσθονον μαγείρους εἰς τὴν ἀγορὰν μὲ ἡμερούσιον μισθὸν διὰ νὰ τοὺς μαγειρεύωσι κάλλιστα φαγητά. Εὐθύς ἀπέκτησε καθείς πολίτης ἰδίον τοῦ μάγειρον, καὶ ὅσον ἐξηπλόνοντο αἱ δορικτησίαι, τόσον ἐπληθύνοντο εἰς τοὺς Ῥωμαίους αἱ γνώσεις τῶν ὅσα ἡδύνουσι τὸ στόμα. Πᾶν ξενικὸν ἦτο ἀγαπητὸν, ἐξαιρέτως τὰ προϊόντα τῆς Ἀσίας, καὶ τὰ θαλάσσια ὀψάρια τοῦ Πόντου... Μ. Οὐάρρων, σύγχρονος τοῦ Καίσαρος καὶ τοῦ Κικέρωνος ἔλεγεν ὅτι " Ἐὰν θέλῃ τις νὰ φάγῃ λαμπρῶς, πρέπει νὰ φέρῃ παγόνι ἀπὸ τὴν Σάμον, λαγὸν ἀπὸ τὴν Φρυγίαν, γερανὸν ἀπὸ τὴν Μῆλον, ἐρίφιον ἀπὸ τὴν Ἀμβρακίαν, θύννον ἀπὸ τὴν Χαλκηδόνα, μύραιναν ἀπὸ τὴν Ταρτησσόν, χέλυον ἀπὸ τὸν Πεσσινοῦντα, ὁ.